

Docela všední obyčejný den

Marta Kubišová

Docela všední obyčejný den
K večeru o půl šesté
Ulice hoří do tmy neónem
V tom starém pohádkovém městě
Docela všední, docela všední den
Víc kouzla má než krásný sen

Snad právě v této krátké minutě
Se někde lidé smějí
Anebo bloudí v dlouhé samotě
Tisíce lidí v beznaději
Den šťastných schůzek, den smutných rozchodů
Den plný krás, den marných snů

Zatímco kolem planou lampy tmou
Za mořem ráno vstává
Smutná se věčně střídá s veselou
A život s člověkem si hrává
Najednou končí, co právě začíná
A trvá dál, co končit má

Snad právě v této chvíli pro lidi
Písničku někdo skládá
A přitom vůbec, vůbec nevidí
Jak ho má jeho milá ráda
Pro samé hvězdy s dalekým vesmírem
On nevnímá svůj všední den